

Lovforslag nr. L 196. Fremsat den 23. februar 1990 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af regler om boligtillæg)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, som ændret ved lov nr. 853 af 20. december 1989, foretages følgende ændring:

I § 37, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»I udgifterne efter 1. og 2. pkt. foretages et fradrag på 60 kr. månedlig. Fradraget udgør 85 kr. månedlig fra 1. januar 1991 og 110 kr. månedlig fra 1. januar 1992.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. juli 1990.

Stk. 2. Socialministeren fremsætter forslag for Folketinget om revision af denne lov inden udgangen af 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Som led i forliget om finansloven for 1990 fremsætter Boligministeriet lovforslag om ændring af lov om individuel boligstøtte med henblik på at modvirke opdriften i de offentlige udgifter på boligområdet. Lovforslaget går ud på, at der med virkning fra 1. juli 1990 foretages en reduktion af den støtteberettigende boligudgift med et fast beløb på 80 kr. månedlig. Fradraget forhøjes til 115 kr. månedlig fra 1. januar 1991 og til 150 kr. månedlig fra 1. januar 1992.

En reduktion af huslejen med eksempelvis 80 kr. månedlig medfører en reduktion af boligsikringen med 60 kr. månedlig. Dette er en følge af, at boligsikringen efter boligstøttelovens regler for langt den overvejende dels vedkommende beregnes som 75 pct. af forskellen mellem huslejen og det såkaldte grænsebeløb, der er udtryk for, hvad boligsikringsmodtageren selv skal betale af sin boligudgift.

Den foreslåede ændring i boligstøtteloven påvirker beregningen af boligtillægget i kontanthjælpen, idet boligtillægget ydes til dækning af de løbende udgifter til boligen, men med fradrag af tilskud efter boligstøtteloven.

En opretholdelse af de nuværende beregningsregler for boligtillægget ville betyde, at kontanthjælpsmodtagere gennem boligtillægget kunne få dækket det beløb, hvormed boligsikringen reduceres som følge af ændringen i boligstøtteloven.

For at modvirke denne effekt på kontanthjælpsområdet foreslås det at ændre boligtilfølgereglerne i bilstandsloven, således at der med virkning fra 1. juli 1990 foretages et fast fradrag i boligtillægget på 60 kr. månedlig. Fradraget forhøjes til 85 kr. månedlig fra 1. januar 1991 og til 110 kr. månedlig fra 1. januar 1992. Fradragsbeløbene udgør ca. 75 pct. de fradrag, der anvendes i boligstøtteloven. Reduktionen i boligtillægget i kontanthjælpen kommer på denne måde til at svare til den reduktion, der sker i boligsikringen.

Fradragsreglen finder ud fra en lighedsbetragtning anvendelse for såvel kontanthjælpsmodtagere med boligsikring som kontanthjælpsmodtagere uden boligsikring, herunder modtagere som bor i ejerbolig. Det forudsættes, at fradraget ikke påvirker omfanget af tilbagebetalingspligten efter bestemmelsen i bilstandslovens § 25, nr. 2.

De foreslåede regler om fradrag i boligtillægget vil ikke omfatte unge under 23 år, der modtager kontanthjælp efter lovens § 37, stk. 2. 2. pkt., idet hjælpen i disse tilfælde ydes som et samlet beløb uden opdeling i grundydelse og boligtillæg.

Lovforslaget påregnes ikke at give større administrative problemer for kommunerne.

Loven foreslås taget op til revision inden udgangen af 1992, dvs. samtidig med den foreslåede revision af boligstøtteloven.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre mindredgifter for det offentlige på ca. 41 mio. kr. i 1990, ca. 101 mio. kr. i 1991 og ca. 131 mio. kr. i 1992 og de følgende år i et skønnet aktivitetsniveau for 1989 og PL 1990.

Mindredgifterne fordeler sig således:

Staten: 21,5 mio. kr. i 1990, 52 mio. kr. i 1991 og 67,5 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

Kommunerne: 19,5 mio. kr. i 1990, 49 mio. kr. i 1991 og 63,5 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

De økonomiske konsekvenser vil blive drøftet med de berørte kommunale parter.

Skønnet over mindredgifterne er behæftet med betydelig usikkerhed.

Ændringen af kontanthjælpsreglerne vil berøre såvel kontanthjælpsmodtagere med boligsikring som kontanthjælpsmodtagere uden boligsikring, herunder kontanthjælpsmodtagere, som bor i ejerboliger.

For kontanthjælpsmodtagere med hjælp efter § 42 har denne ændring af kontanthjælpsreglerne kun virkning i perioden fra 1. juli 1990 til 1. oktober 1990, da loven om indførelse af en fast bruttorevalideringsydelse træder i kraft.

Mindredgiften må ses i sammenhæng med en merudgift til kontanthjælp på ca. 9 mio. kr. i 1990, ca. 23 mio. kr. i 1991 og ca. 30 mio. kr. i 1992 og de følgende år som følge af Boligministeriets forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. De to lovforslag medfører således samlet mindredgifter til kontanthjælp for det offentlige på ca. 32 mio. kr. i 1990, ca. 78 mio. kr. i 1991 og ca. 101 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovekøntgørelse nr. 637 af 27. september 1989, som ændret ved lov nr. 853 af 20. december 1989, foretages følgende ændring:

I § 37, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.:

»I udgifterne efter 1. og 2. pkt. foretages et fradrag på 60 kr. månedlig. Fradraget udgør 85 kr. månedlig fra 1. januar 1991 og 110 kr. månedlig fra 1. januar 1992.«

§ 37. - - -

Stk. 3. Boligtillægget ydes til dækning af enten husleje efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen eller terminsydelser vedrørende fast ejendom. Boligtillægget skal endvidere dække vand, varme, gas, elektricitet,

ydelse vedrørende boligindskudslån og lignende løbende udgifter, der har tilknytning til boligen. For personer, der har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, beregnes boligtillægget som udgangspunkt med lige andele til hver af parterne. Hvis de pågældende i fællesskab ejer en fast ejendom, beregnes tillægget dog forholdsmæssigt efter de tinglyste andele. Hvis boligudgiften efter en samlet bedømmelse af familiens størrelse og forhold i øvrigt skønnes at være for høj og der kan fremskaffes en rimelig og billigere bolig, udgør udgifterne til denne grundlaget for boligtillægget. Der kan ikke ydes hjælp til den del af boligudgiften, der er påtaget med henblik på at få den dækket af kontanthjælp. De årlige udgifter omregnes til ét månedligt beløb, der ydes sammen med grundydelsen.